

Jaký bude osud Prigožina?

 infokurýr.cz/n/2023/06/24/jaky-bude-osud-prigozina

kurýr

24. června 2023

Po několika dnech nádherného ticha se Jevgenij Viktorovič Prigožin opět objevil v etheru.

A znovu se pokusil překonat sám sebe – očividně mluvil celou svou širokou duší. Pálil a šokoval naplno. Citovat ho nebudeme, přesto se to šíří rychlostí blesku. Avšak ve světle toho, co řekl, je zajímavé popřemýšlet o osudu Jvgenije Viktoroviče.

Mnozí už jsou dost zmatený, zaútočil i na samotného Vladimira Vladimiroviče a ještě nebyl uvězněn (zastřelen, otráven atd.). Pro totalitního diktátora velmi neobvyklé.

Kde jsou naše vychvalované speciální služby, které mají ruce od krve až po krk. Proč nereagují? A tady spěchám, abych všechny potěšil — vědí a reagují. Jen se neptejte, jak to vím — možná vám to řeknu, ale zatím, chcete-li, věřte nebo nechte tak (jak říkal Bronevoj, nikomu nemůžete věřit, ale mně můžete).

Ale jako vždy, když jde o velkou politiku, nic není tak jednoduché. Potřebný je tedy příběh ze zákulisí.

Začněme od momentu, kdy se guvernérem Petrohradu stal Alexander Dmitrievič Beglov. Zde je třeba pochopit, že Petrohrad je takový osobní projekt VVP a jeho petrohradského týmu.

Hlavními operátory tohoto projektu jsou dva týmy (seskupení, klany, sdružení atd.). Toto je skupina Valentiny Matvienko a skupina „Gazpromu“. Pravidelně se mění. To je takový bipartistický vnitroregionální příběh. A jsou pověřeni přímým prováděním kolosálních plánů rozvoje Petrohradu. Všichni ostatní z Petrohradu (Kovalčuk, Rotenberg, Timčenko atd.) nejsou v těchto věcech ti hlavní – jen se přesouvají z jednoho týmu do druhého.

A pak, pokud si pamatujete, Jevgenij Viktorovič Prigožin uspořádal veřejné zúčtování s nově jmenovaným guvernérem Beglovem (je představitelem zmiňované skupiny Valentiny Matvienko).

Soudě podle otevřených zdrojů, podnikatele urazilo, že nedostal možnost odkoupit petrohradský byznys s odpadky i když poskytl nějaké předvolební služby Alexandru Dmitrievičovi. A už tehdy všichni, dokonce i ti nejmenší hráči na úrovni Ruska (politici, podnikatelé), pochopili, že s Prigožinem se nevyplatí spolčovat. Podstata byla velmi jednoduchá – není třeba podporovat snahy o destabilizaci vnitřní situace v zemi.

Elita má právo se mezi sebou skřípit, ale tak, aby nenarušila obecný klid Rusů. Kdo neví, vnitřní stabilita je takový osobní fetiš Vladimira Putina. Nelze s tím zacházet s neúctou.

To znamená, že v té chvíli naše orgány vykonaly potřebnou práci okamžitě a ve velkém rozsahu. Pak anonymní Telegram-kanály a vůbec ne anonymní zpěvák Šnur ještě nějaký čas na Beglova štěkaly a poté kampaň zhasla sama od sebe.

Zajímavé je, že něco podobného se stalo iv předvečer a na začátku speciální vojenské operace — opět byl vyslán signál všem údajným zájemcům, že spolu s Prigožinem nemá cenu pumpovat vnitřní situaci a celkově je třeba se od něho držet dál. Ať se Jevgenij Viktorovič sám nadrapuje.

Jinými slovy — ti, kdo jsou zainteresovaní, zhodnotili aktuální stav a udělali preventivní práce předem.

A nakonec vidíme, že Jevgenijovi Viktorovičovi se nepodařilo dát dohromady žádnou seriózní koalici. Podpořilo ho jen pár idiotských vojenských korespondentů, což je samo o sobě významné: spoléhat

se ve vážných případech na podporu vyslovených imbecilů znamená vynášet soudy nad sebou samým. To, mírně řečeno, naznačuje něčí osobní méněcennost a všeobecnou slabost jako politického hráče.

Jak řekl soudruh Si jednomu hloupému politikovi, „takto se to u nás nedělá“. Navíc je to tak průhledné, že ani staří partáci Jevgenije Viktoroviče nepodporovali: Šněr nikdy nenapsal píseň o „hladu po municích“. Možná se začínající novinář umoudřil nebo možná byl jen nality – kdoví.

Přesto se Jevgenij Viktorovič, úplně sám, hrdě nadále staví proti systému, který jej mimochodem zrodil a přesto se snaží porodit sám sebe. V tom smyslu, že právě v tomto systému se sám velmi dobře cítil. A pak se najednou stal velmi upřímným.

A tady vyvstává relevantní otázka – co bude dál s Jevgenijem Viktorovičem. Jak to všechno skončí? Vždyť s takovou poctivostí se žije velmi těžko. A tady je nedávný příklad.

Na začátku speciální vojenské operace uprchl na Západ poslanec z Jednotného Ruska Magomed Gadžiev. V Dagestánu byl znám pod jménem Maga-Fix a byl stvořením obchodníka Suleimana Kerimova. Naše speciální služby hodnotily Fixu vždy velmi správně – totiž jako otevřeného nepřítele, protistátní živel, přičemž vůči Suleimanovi Kerimovovi zřejmě takto nevystupoval. Kerimov je samozřejmě sám starý lišák, který rád demonstruje jakousi liberální nezávislost, a pak je v jeho nejbližším kruhu tento Gadžiev.

Celé ty roky mě to udivovalo.

Přesto Fixa nechali na pokoji, pokaždé mu dovolili přejít z jednoho volebního období do druhého. Ale ale nastala hodina „H“, Maga se roztřásl a nyní aktivně prozrazuje majetek svého bývalého majitele. A Suleiman Kerimov se stal (věru) velmi vstřícným a vlasteneckým.

Jinými slovy, algoritmus je zcela pochopitelný, VVP to sám vyjádřil během anglického skandálu s utečencem:

O těchto plazích víme, slídíme za nimi a nedovolíme jim příliš škodit, a pak se situace buď vyřeší sama a my toho využijeme ve svůj prospěch nebo udeříme v momentě, kdy je to pro nás výhodné.

Souhlas, půvabná a chytrá moudrost.

Tak je to zřejmě i s Jevgenijem Viktorovičem. Situace je stále pod kontrolou a poté buď Prigožin opět zmoudří a přežije se ve vzduchu nebo nějaký osel zemře (nebo uteče, nebo udělá něco jiného) a vše se vyřeší samo v náš prospěch. No, samozřejmě, pokud to všechno nepomůže, přečtěte si výše...

Marat Chajrullin

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz
